

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαγωγίσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 27

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 222.)

Ὁ Ἑρρίκος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσε τὸ καθήκον τοῦ συνηγόρου, μὲ φωνὴν συγκινημένην ἀπὸ τὴν φρίκην τῶν καταθέσεων τὰς ὁποίας ἤκουσε, προσπάθει νὰ εὕρῃ ἐλαφρυντικὰς τινὰς περιπτώσεις, νὰ ἐλκύσῃ τὸν οἰκτον τῶν δικαστῶν· ἀλλ' ἡ ἀγόρευσις τοῦ δὲν πείθει κανένα, οὔτε τὸ δικαστήριον, οὔτε τὸ ἀκροατήριον, οὔτε τὸν κατηγορούμενον, οὔτε αὐτὸν τὸν ἴδιον.

Τότε ὁ κ. Μασσαὶ συγκεφαλαιώνει συντόμως τὰ γεγονότα, ἀναιρεῖ μὲ ὀλίγας λέξεις τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συνηγόρου καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριον ν' ἀποφανθῇ ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἐνοχος. Ὁκτὼ ἀποικοὶ—ἐκλεκτοὶ μεταξὺ τῶν ἐντιμοτέρων—ἀποσύρονται νὰ διασκεφθοῦν μὲ τὸν ἱατρὸν Λωμόνδον, τὸν Βέμπερ, τὸν Βρανδεβέννην καὶ τὸν Γεράρδον. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἐπιστρέφουν εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ ὁ Βέμπερ ὡς προϋστάμενος τῶν ἐνόρκων, ἀναγινώσκει τὴν ἐτυμηγορίαν.

— Παμπηφεῖ, ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἐνοχος!

Σοβαρῶς ὁ κ. Μασσαὶ ἀναγγέλλει ὅτι κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ τῷ ἐπιβληθῇ θανατικὴ ποινὴ. Ἀμέσως ὁ δολοφόνος ὀδηγεῖται εἰς ἀπομεμκρυμένην πλατεῖαν, δυνατὴ δὲ συμπυρροκρότησις ἀναγγέλλει ὅτι ὁ κ. κούργος ἔδωκε δίκην τῶν πράξεών του.

Ἐπειτα ἤλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Μπενόνη.

Ὁ Λεβαντῖνος οὗτος, τοκογλύφος, αἰσχροκερδὴς, κλεπτοπόδοχος, φίλος τῶν χειροτέρων κακούργων, ἦτο ὑποκείμενον πολὺ ὀλίγον καθὼς πρέπει καὶ

ἄξιζε νὰ τιμωρηθῇ αὐστηρῶς. Ἀλλ' ἐδῶ μεσολαβεῖ ὁ ἱατρός, συνηγορεῖ εὐγλώττως ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις κατέστησεν ἀκίνδυνον τὸν Ματάβον καὶ ὅστις ἐπὶ πλέον ἀπέδωκεν ὅλον τὸν χρυσὸν τὸν ὁποῖον ἀπέκρυπτε, καὶ ἀποφατίζεται νὰ μὴ ὑποστῇ καμμίαν σωματικὴν ποινὴν ὁ Μπενόνι, ἀλλὰ νὰ ἐξορισθῇ. Ὁ κ. Μασσαὶ

ἀπὸ τοῦτο λαμβάνων παράδειγμα, λέγει πρὸς τὸ πλῆθος·

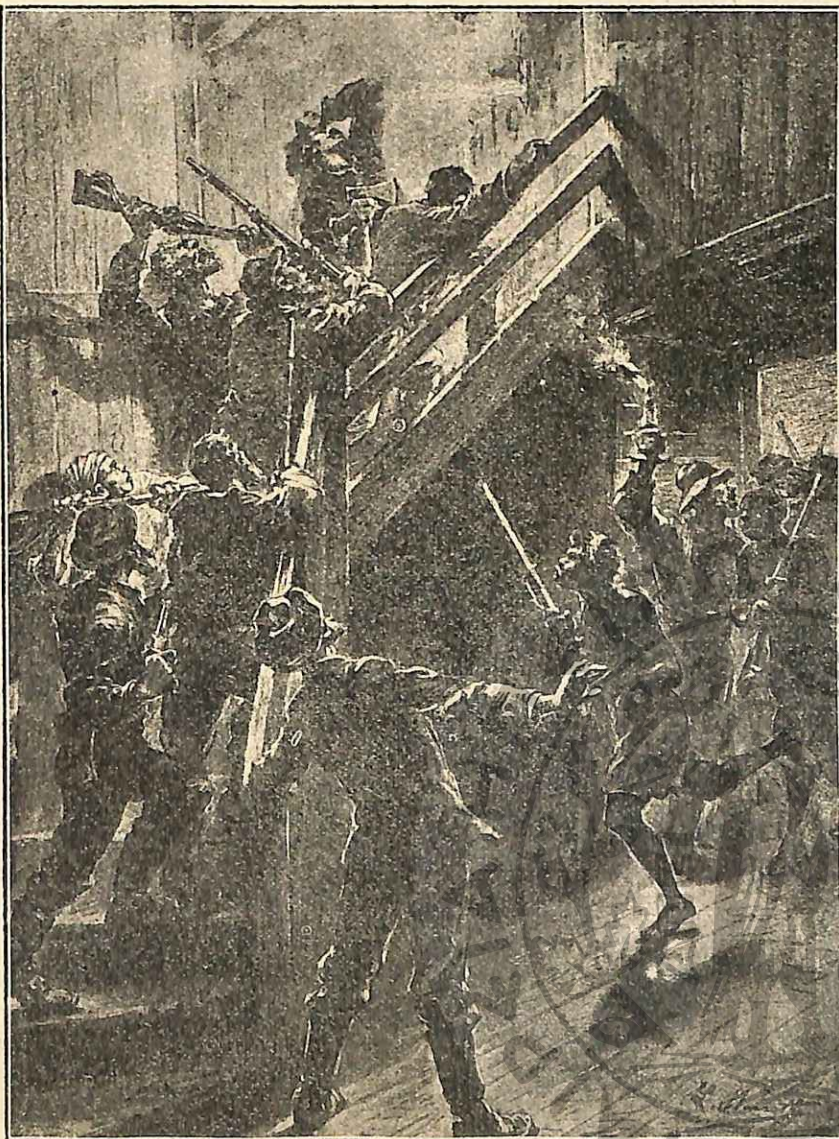
« Ἀς γίνῃ γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι ἀπὸ σήμερον κατελύθη ἐδῶ ἡ βασιλεία τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς τοὺς κακοποιούς ἐπιφυλάσσεται ἡ τύχη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐτουφεκίσθη πρὸ ὀλίγου. Εἰς τοὺς μὴ τιμίους ἡ ἐξορία. Θέλομεν τὴν ἀσφάλειαν,

τὴν τιμιότητα, τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας, καὶ θὰ κατορθώσωμεν νὰ τὰ ἐπιτύχωμεν. »

Διὰ τοὺς συνεόχους τοῦ Ματάβου ἀπεφασίσθη νὰ παραταθῇ ἡ προφυλάκισις των ἕως ὅτου, μετὰ λεπτομερεστέρων ἀνακρίσεων, ἐξακριβωθῇ ἂν ἦσαν ἄξιοι ἐξορίας ἢ βαρυτέρως τιμωρίας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως· εἰς ἀστυνομικὸν σταθμὸν διεσκευάσθη ἡ οἰκία τοῦ Βερνιέ, εἰς φυλακὰς δὲ ἡ οἰκία τοῦ Ματάβου· εἰς τὴν δυστυχῇ δὲ κήραν τοῦ ἐδῶ ἐργασία καὶ πᾶσα ὑποστήριξις.

Ἡ τάξις ἐπανήλθεν ὡς διὰ θαύματος· οὔτε συμπλοκαὶ ἐγίνοντο πλέον, οὔτε ἄσματα μεθυσκομένων ἠκούοντο,

« Σπράξα εὗρεν εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν Ἑρρίκον. » (Σελ. 222, στήλ. 6')

